

Priester Daens

[Terug naar overzicht jaarboek 1990-1991](#)

Priester Daens

15 juni

Heel de politieke wereld, heel het land is onder een diepen indruk: Priester Daens, meldt de telegraaf, is gisteren avond gestorven. (...)

Priester Daens mocht gerust zijn oogen naar de eeuwigheid keeren: het zaad dat hij gezaaid had, was aan 't keesten en aan 't kiemen. (...)

Een wonderlijk figuur, die man. Toen ik hem voor het eerst zag, zetelde hij nog niet in 't parlement; het was te Boom – een land van arme steenbakkers – van waar ik naar Antwerpen zou reizen. De trein ging voortgaan, toen ik opeens de hoge gestalte van een priester door een talrijke schare schrompele werklui naar 't portier van mijn coupé als 't ware dragen zag. Hij, onder zijn borstelige wenkbrauwen, zwart gebleven, terwijl het ruige haar gansch wit was, glimlachte goedig, al had hij nu juist geen sullig,

veel meer een stoer en vastberaden gelaat; de werklui zagen naar hem op als naar een vader, een vertrouwenden herder, waar ze alles aan hadden gewijd van liefde en trouw. En toen de trein afvoer steeg vol warme genegenheid uit hunne borsten; “Vivan paster Daens!” – Zo maakte ik zijne kennis.

Die toewijding der Boomsche steenbakkers was geene uitzondering: het was één der vele vormen van het zelfde verschijnsel over heel Vlaanderen en Brabant heen.

Uit: Karel Van De Woestijne, Nieuwe Rotterdamsche Courant, 17 juni 1907¹

(Verzameld Werk VI, Brussel, p. 234-236.)